

Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Περιόδου Ι' (2016-2017)

Ποιμαντικῶν, Κατηχητικῶν, Κοινωνικῶν καὶ Πολιτιστικῶν Δραστηριοτήτων

† Κυριακὴ Ἀγίων 318 Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 15/28.5.2017

Φυλὴ Ἀττικῆς

Ἀπολογισμὸς «Ἐ.Ἐ.Ε.» καὶ Τμημάτων Ψηφιδωτοῦ, Ευλογυπτικῆς καὶ Πληροφορικῆς 2016-2017

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα καὶ Πνευματικέ μας Πατέρα,

Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἕνεκα!...

Ἦτσι, μᾶς ἔχετε μάθει νὰ λέμε, μετὰ ἀπὸ κάθε μας ἀναπνοή, κάθε μας βῆμα, κάθε μας ἐνέργεια, εἴτε σωστὴ εἴτε λανθασμένη, εἴτε ἐπιτυχημένη εἴτε ὄχι καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερος γι' αὐτό!

Κληθήκαμε ἐφέτος νὰ καταθέσουμε ἕναν σύντομο Ἀπολογισμό, γιὰ τὶς δραστηριότητες τόσο τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένη **Ε**ικονογραφίας», ὅσο καὶ γιὰ τῶν ὁμόρων τοῦ Τμημάτων: **Ψ**ηφιδωτοῦ, **Ε**υλογυπτικῆς καὶ **Π**ληρο-

φορικῆς.

Ἡ Περίοδος Ι', ἡ ὁποία ἤδη ὀλοκληρώνει τὸν γεμάτο ζωὴ καὶ ἐντονη δράση κύκλο τῆς, ἀναμφισβήτητα ἦταν ἡ πλέον δραστήρια, «πυκνὴ» καὶ φυσικὰ κοπιαστικὴ, γιὰ ὅλες τὶς Δομὲς τῆς Μητροπόλεώς μας.

Η ἔλλειψη χώρων αἰσθητή, εἶχε σάν φυσιολογικὸ ἀποτέλεσμα τὴν ὑποχώρηση τῆς προσευχητικῆς ἀφοσίωσης τῶν προηγουμένων πιὸ ἡσυχῶν Περιόδων. Τὸ πνευματικὸ κέρδος, ὁμως, πολὺ μεγαλύτερο, ἐφ' ὅσον θυσιάσθηκαν τὰ ἐλλάσωνα γιὰ τὰ μείζονα, παραμερίσθηκε, ἀκόμη καὶ στὸ ἐπίπεδο αὐτό, τὸ προσωπικὸ συμφέρον, προκειμένου νὰ βοηθηθοῦν οἱ «πλησίον», ἀσκηθήκαμε ὅλοι στὴν ἀγία ὑπομονή καὶ τὴν ἀγάπη, τὴν μεγαλύτερη ὅλων τῶν ἀρετῶν καὶ τὸν λόγο, γιὰ τὸν ὁποῖο γίνονται ὅλα, στὴν πνευματικὴ ζωή.

Τὰ ἑκατὸ περίπου Μέλη τῶν διαφόρων Τμημάτων τοῦ «Ε.Ε.Ε.» (2 παιδικῶν, ἐφηβικοῦ, δύο γυναικείων, ἀνδρικοῦ καὶ φροντιστηριακοῦ) καὶ τὰ εἰκοσιπέντε τῶν ὁμορῶν ἀγωνίσθηκαν τὸν «καλὸν ἀγῶνα» τοὺς τῶν τριάντα τρίωρων φετινῶν Συνάξεων μὲ ζηλευτή, τὶς περισσότερες φορές, θυσιαστικότητα, ἐπιμέλεια σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα. Ὁ ἀλληλοσεβασμὸς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη, διέκρινε τὶς σχέσεις ὅλων τῶν Μελῶν.

Δὲν ἔλειψαν, βέβαια, καὶ οἱ ὀδυνηρὲς δοκιμασίες, οἱ ὁποῖες συνεκλόνησαν κάποιες φορές ὅλα τὰ Τμήματα, ἀλλὰ μὲ τὴν ψηλαφητὴ βοήθεια καὶ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ ξεπεράσθηκαν καὶ σάν σὲ πέλαγος, εἶχαμε μετὰ τὶς φουρτούνες αὐτὲς καὶ τὶς λύπες, τὶς σωτήριες μπουνάτσες, ἀνανεώσεις καὶ ἀνασυγκροτήσεις.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ ἀναφέρουμε στὴν ἀγάπη Σας ἕνα πρόσφατο συγκλονιστικὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖο πιστεύουμε, ὅτι ἀποτελεῖ τὸν καλύτερο ἀπολογισμὸ τῆς Περιόδου, γι' αὐτὸ καὶ τὸ καταθέτουμε.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα διάφορα συμβάντα, προσωπικὰ λάθη καὶ ἀποτυχίες, γιὰ τὰ ὁποῖα ὀφείλω νὰ ζητήσω συγγνώμη, καὶ βέβαια καὶ κάποιος «Σαρακοστιάρχης» πειρασμὸς, γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου, μὲ εἶχαν καθηλώσει γιὰ ἀσυνήθιστα μεγάλο διάστημα.

Όταν, λοιπόν, ἕνα πρωῖνὸ ἡ κατάσταση ἔφθασε στὸ «Ναδίρ» τῆς καὶ προσευχόμεον ἐνδόμυχα στὸν Κύριο νὰ μὲ λυτρώσῃ καὶ νὰ φανερώσῃ τὸ Θέλημα Του (γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι), συνέβησαν τὰ ἑξῆς:

Μὲ συναντᾷ ὁ πατέρας ἑνὸς ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναλάβει συντονιστικὴ εὐθύνη καὶ μὲ βουρκαωμένα μάτια καὶ ραγισμένη φωνὴ μοῦ λέει:

- Μπορῶ νὰ Σᾶς πῶ κάτι;

- Ὦχ, εἶπα μέσα μου. Τί θὰ ἀκούσω τώρα; Δὲν σήκωνα πιὰ οὔτε ἓνα φύλλο ἀπ' τὸ δένδρο...

- Θέλω νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω πάρα πολύ, συνέχισε, γιὰ ὅτι ἔχετε κάνει καὶ κάνετε γιὰ τὸ παιδί μου. Εἶναι πολὺ σημαντικό αὐτὸ καὶ σωτήριο γι' αὐτὸ καὶ Σᾶς ὀφείλω μεγάλη εὐγνωμοσύνη, γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη βοήθεια, πὺν τοῦ προσφέρετε, μέσῳ τῆς Διακονίας αὐτῆς, τὴν ὁποία τοῦ ἀναθέσατε καὶ ἡ ὁποία τὸ ἔχει βοηθήσει τὰ μέγιστα!...

- Δὲν κάνουμε τίποτα ἐμεῖς. Τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Πατέρες μας νὰ εὐχαριστήσετε, ἀπάντησα σαστισμένος ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη τονωτικὴ «ἐνεση», ἡ ὁποία θεράπευσε ἄμεσα τὴν μισὴ ἀρρωστημένη ὑπαρξή μου.

Σὲ λίγο κτύπησε τὸ τηλέφωνο, ...γιὰ τὴν ἄλλη μισή!...

Ἦταν μία εὐσεβῆς καλὴ μητέρα, δύο παιδιῶν, τὰ ὁποῖα συμμετέχουν στὸ «Ἐργαστήριο», ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα Τμήματα καὶ Δομές τῆς Μητροπόλεώς μας. Αἰφῶ μου εἶπε αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχε τηλεφωνήσει, τὴν ρώτησα τί κάνουν τὰ παιδιά.

Ἄλλα κλάματα, αὐτὴν τὴν φορὰ, εὐγνωμοσύνης, «γιὰ αὐτὸ τὸ ἀνεκτίμητο θαῦμα, τὸ ὁποῖο συντελεῖται ἐφέτος στὴν Μητρόπολή μας καὶ τὶς Δομές της...» καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι τόσο... καὶ δὲν εὔρισκε λόγια, γιὰ νὰ συνεχίσῃ νὰ τὸ περιγράψῃ, ἀλλὰ μόνον δάκρυα καὶ λόγια εὐχαριστίας, πὺν κόβονταν ἀπὸ τὸ κλάμα, πὺν ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὴν εὐγνώμονα καρδιά της. Ἐνα κλάμα τόσο πολύτιμο γιὰ ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν συνέχισῃ τῆς ὅλης προσπάθειας, ἡ ὁποία –πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση– δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτελεσθῇ χωρὶς κόπο, μόχθο, πόνο, δάκρυ καὶ αἶμα, καὶ αὐτὸ κάμια φορὰ πέρα ἀπὸ τὰ «ὄρια» μας, ἐκεῖ πὺν συνήθως περιμένει τὸ θαῦμα καὶ ἡ γλυκεῖα πνευματικὴ ἀνακούφισῃ τῆς Χάριτος!...

* * *

Ἄν καὶ τὰ ἔργα τῆς Περιόδου, τὰ ὁποῖα θὰ μπορέσετε νὰ δεῖτε στὸ τέλος τῆς Ἐκδήλωσης, μιλοῦν πιὸ εὐγλωττα, γιὰ τὴν ἐργασία καὶ τὴν προσπάθεια, ἡ ὁποία ἔγινε, ὀφείλουμε νὰ ποῦμε δύο λόγια γιὰ τὰ νέα Τμήματα.

• **Τὸ Τμήμα τῆς Εὐλογημένης Τέχνης**, εὐλογημένης Τέχνης μὲ δύο χιλιάδες χρόνια Παράδοσῃ, ἔχει τὶς ρίζες της στὸν ἐνάρετο Γέροντα Χρῦσανθο Καψαλιώτῃ, ἐφ' ὅσον ὁ ἀγαπητὸς

Συντονιστής του αδ. Παναγιώτης Βαλαβάνης, από αυτόν έλαβε την σκυτάλη, την οποία ήδη παραδίδει με έπιτυχία στους επόμενους.

Η ατμόσφαιρα των Συνάξεων του Τμήματος θύμιζε έντονα εύλογημένη μοναστηριακή «παγκοινιά», με απλότητα στις σχέσεις, αλλά και πηγαία ευγένια. Το μοίρασμα των ίδιων έργαλείων καλλιεργεί την εύλογημένη αρετή της κοινοκτημοσύνης, αλλά και το πολυπόθητο πέραςμα «από το εγώ στο εμείς»...

Όλα τα Μέλη, τα οποία αυξήθηκαν στην διάρκεια της Περιόδου, ξεδίπλωσαν ένα κρυφό τους τάλαντο, το οποίο και τα ίδια ανακάλυπταν με μεγάλη χαρά και αρχίζαν να καλλιεργούν, προκειμένου να το «πολλυπλασιάσουν» και να ακούσουν «ευκταίας φωνής: εὖ δουλε αγαθέ! Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου!...».

Θά ήταν εὐχῆς ἔργον ἢ προσπάθεια να συνεχισθῆ τὴν ἐπόμενη Περίοδο και να πλαισιωθῆ με νέα παιδιά, ἐφ' ὅσον ἀποδείχθηκε ὅτι εἶναι μία Δραστηριότητα ζωντανή και πολυδιάστατα θεραπευτική!...

• **Τὸ Τμήμα τοῦ Ψηφιδωτοῦ**, πανάρχαιας Τέχνης «κινήθηκε» στοῦ ἴδιου «κλίμα» με αὐτὸ τῆς Ευλογλυπτικῆς.

Τὰ Μέλη, σὴν διάρκεια τῆς πρώτης αὐτῆς Περιόδου, ἔμαθαν τὴν χρήση τῶν ἀπαραίτητων ἐργαλείων, ἀλλὰ και κάποιων πρώτων βασικῶν ἀρχῶν σχεδίου και χρώματος. Ἡ ἐπιθυμία τῆς δημιουργίας ἀπέφερε τὰ πρώτα ἔργα τοῦ Τμήματος, τὰ ὁποῖα θὰ δεῖτε σὴν μικρὴ μας Ἑκθεση.

Ο δρόμος εἶναι κοπιαστικός, ἀλλὰ πανέμορφος, ὑπομονετικός, ἀλλὰ με πλούσιες ἀνταποδόσεις και μεγάλες χαρές, γιὰ ὅσους ὑπομένουν και ἐπιμένουν. Ἡ ἐμπειρία ἀποτελεῖ κυριολεκτικὰ μία μύηση σὲ ἕνα κόσμο τόσο «ἄλλο», τόσο διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸν τῆς βιασύνης, τῆς προχειρότητας και τῆς εὐτέλειας, μέσα στοῦν ὁποῖο πνιγόμεστε κυριολεκτικὰ, παρὰ ζοῦμε!...

• **Τὸ Τμήμα τῆς Πληροφορικῆς**, μία πρόκληση, γιὰ τὰ σύγχρονα ἑλληνικὰ δεδομένα!

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατέκλυσαν κυριολεκτικὰ τὸ Τμήμα ἀρχικά. Ἡ σταδιακὴ ὁμως συνειδητοποίηση, ἐκ μέρους τους,

τῆς σοβαρότητας καὶ τῶν «ἀπαιτήσεων» τοῦ ἐγχειρήματος καὶ ἡ ἔλλειψη τοῦ ἀναγκαίου καὶ δαπανηροῦ τεχνολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ μείωσαν δραστικά τὴν συμμετοχή. Ἀργότερα μάθαμε, ὅτι ἀνάλογες προσπάθειες, τίς ὁποῖες ὀργάνωσαν ἡμεῖς ἐγκαταλείφθηκαν σύντομα τελείως, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο!

Ῥωστόσο, οἱ παραμείναντες στὸ Τμήμα ἔδειξαν μεγάλο ζῆλο καὶ σταθερότητα, ἀνέπτυξαν μεταξύ τους ἰσχυροὺς δεσμοὺς ἀλληλοσεβασμοῦ, ἀλληλεγγύης καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπης. Τὸ «κλίμα» τῶν Συνάξεων ἦταν ζεστό καὶ ἰδιαίτερα «πνευματικό», παρὰ τὴν ἐνασχόληση μὲ τὴν σύγχρονη τεχνολογία, ἡ ὁποία ἀποδείχθηκε ὅτι μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ἀθανάτων ψυχῶν.

Ἐτσι, ἡ πρώτη αὐτῆ πειραματικῆ Περιόδου μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἀρκετὰ καλὴ καὶ ἐλπιδοφόρα, ἐφ' ὅσον ἐτέθησαν τὰ θεμέλια, γιὰ περαιτέρω ἐνασχόληση μὲ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστές, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἓνα ἀπαραίτητο, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρότατο «ὄπλο» στὰ χέρια τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

Βεβαίως, ἡ καλύτερη τεχνολογικὴ ὀργάνωση τοῦ Τμήματος θεωρεῖται ἀπόλυτα ἀπαραίτητη, ὥστε νὰ μποροῦν ὅλοι νὰ παρακολουθοῦν, μὲ τὸ χαμηλότερο δυνατὸ κόστος «ἐξοπλισμοῦ».

Τὸ εὐχόμεσθε!...

Τεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης